

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

32. Tridentinum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

344 DE CONCILIO
quam ipsorum excludatur: &
vt reipsa ex maiori parte
Christianarum Prouinciarū
aliqui conueniant: sicuti in
præsenti Lateranensi factum
est.

De Concilio Triden- tino.

Anno
1545

Nno 1545. celebra-
tum est Conciliū
Generale Triden-
tinum à Paulo III.
hoc anno inchoatum, tribus
Apostolicæ Sedis Legatis præ-
sidentibus. Sed ingruentibus
bellis, pesteque grassante, po-
stea Bononiam anno 1547.
translatum. Deinde sub Iulio
III. è Bononia Tridentum: sed
post octo menses, quàm con-
tinuari cœperat, bello Ger-
manico imminente, anno Do-
mini 1551. dissolutum. Tan-
dem

TRIDENTINO. 345
dem sub Pio IV. anno salutis
1562. continuatum est, præ-
sidentibus quatuor Legatis
Sedis Apostolicæ, & præsen-
tibus duobus alijs Cardina-
libus: tribus Patriarchis: nu-
mero vno, & viginti Archie-
piscopis: centum viginti E-
piscopis: septem Abbatibus, &
septem Generalibus Religio-
sorum Ordinum Præfectis:
Triginta nouem Procurato-
ribus absentium cum legiti-
mo mandato.

In eo, statim in principio fa-
cta (ex laudabili antiquorum
Conciliorum consuetudine)
sue fidei professione, vt quod-
dam quasi fundamentum fu-
turis actionibus poneretur,
& quibus testimonijs atque
præsidijs in dogmatibus fan-
ciendis nitendum esset, osten-
deretur; Veteris ac noui Te-
stamenti libros, qui essent fi-
ne vlla dubitatione recipien-

*Acta Con-
cilij.*

*Libri Ca-
nonici Sa-
cre scriptu-
re, qui.*

di antiquorum Conciliorum
 probatissimorum exemplo
 piè, & prudenter Sancta Syno-
 dus enumeravit: ac ne de ver-
 bis quidem vlla ex varijs in-
 uersionibus oriri posset diffi-
 cultas, certam, ac definitam
 de Græcis, & Hebræis trans-
 lationem, *Vulgatam* scilicet
 approbavit.

Vulgata
Editio pro-
batur.

Hinc omnium hæresum ca-
 put, atque arcem aggrediens
 de humanæ naturæ corruptis
 initijs ea statuit, quæ veri-
 tas ipsa, si loqui posset, expri-
 meret.

De peccato
originali.

De iusti-
ficatione

De iustificatione deinceps
 (res magna, & cum ab anti-
 quis; tum à nostris temporis
 hæreticis mirum in modum
 oppugnata) ea definiunt, qui-
 bus & perniciosissimis eo in
 genere opinionibus occurre-
 retur, & rectè sentiendi ra-
 tio, miro quodam ordine, at-
 que admirabili sapientia (vt
 in

in illis Dei Spiritum facile agnoscas) demonstrantur . Præstantissimo hoc post hominum memoriam decreto hæreses ferè vniuersæ iugulantur , & quæ caligo sole discutiuntur ac dispelluntur , eaque claritas , isque splendor veritatis apparet , vt tantum lumen quin videat , dissimulare iam nemo possit.

Subsecuta est postea septem *De septem* diuinorum Ecclesiæ Sacra *Sacramē-* *tis.* mentorum tractatio , primùm simul de omnibus : post de vnoquoque separatim ; sed distinctè vere tota cælestium horum mysteriorum ratio continetur . Vbi in tam magna , multiplicique doctrina quid aut sequendum , aut fugiendum sit , nemo potest quicquam desiderare : nemo de Sacramentorum horum vi , atque virtute dubitare in posterum poterit.

*De Missæ
Sacrificio,
& de com-
munionē
sub utraq.
specie.*

Accesserunt ad hæc de Sa-
cro Missæ Sacrificio, & de cō-
munionē sub utraq. specie; &
parvulorum decreta, quibus
quidem nihil sanctius, nihil
utilius, ut de cœlo lapsa non
ab hominibus composita vi-
deantur.

*De Indul-
gentijs,
Purgato-
rio Sancto-
rum, Ima-
ginibus, et
Reliquijs.*

Adiungitur his certa de
Indulgentijs, de Purgatorio
de Sanctorum veneratione, in-
uocatione, Imaginibus, & Re-
liquijs doctrina, qua non so-
lum hereticorum fraudibus,
& calumnijs obfistitur, sed pio-
rum etiam Catholicorum con-
scientijs planè fit fatis. Hæc
de rebus ad salutem nostram
pertinentibus, quæ dogmata
appellantur, faustè, ac fœlici-
citer sunt peracta; neq. aliud
quidquam præterea eo in ge-
nere à nobis hoc tempore ex-
pectatur.

In eorum autem quibusdam
administrandis, cum nonnulla
essent,

essent, quæ non ritè omnino,
 ac rectè seruarentur, accu-
 ratissimè Sancta Synodus cu-
 rauerit, vt purè illa, & castè,
 atque ex more, institutoque
 maiorum tractarentur. Ita
 omnem superstitionem, om-
 nem quæstum, omnem, vt di-
 cunt, irreuerentiam à diuina
 Missarum celebratione abstu-
 lerunt. Vagis, ignotis, & cri-
 minosis Sacerdotibus, Sanctū
 hoc offerre sacrificium, inter-
 dixerunt. Rei huius sacratif-
 simæ vsus à priuatis domi-
 bus, & profanis, in sacra,
 & religiosa loca renocarunt:
 molliores cantus, & sympho-
 nias, deambulationes, collo-
 quia, negotiationes à templo
 Domini submouerunt. Ita Ec-
 clesiastico vnicuique gradui
 leges illæ ab eis præscriptæ
 sunt, vt traditò illis diuini-
 tus ordine abutendi, nullus
 vtique locus relinquatur.

*De Sacra-
 mentorū
 admini-
 stratione.*

*De Ma-
trimonij
impedimē-
tis.*

Ita nonnullis Matrimonij impedimentis, quæ ansam quasi quandam ad violanda Ecclesiæ præcepta dare videbantur, remotis, facilè veniæ consequendæ viam minus legitimè connubij fœdus ineuntibus intercluserunt.

*De Matri-
monij clā
destinis.*

Quid de fortuitis, tenebri-
colisque matrimoniis com-
memorem? Et quidem ita
sentio, si alia nulla causa con-
uocandi Concilium fuisset
(quæ multæ, & maxime fue-
runt) propter vnâ hanc id
omnino fuisset faciendum.
Nam cum res hæc ad omnes
spectet, neque vllus in Orbe
terrarum vniuerso, angulus
reperiatur, quem labes hæc
non inuaserit, curandum me-
ritò fuisset, vt communi huic
malo, communi etiam con-
silio prouideretur. Innume-
rabilium vtique, & grauissi-
morum delictorum, & scele-
rum

rum occasio prudentissima,
ac propè diuina hac sãctione
penitus ablata est, & Christia-
næ Reipublicæ gubernationi
sapiëntissimè consultum.

Accedat ad hæc utilis in
primis, ac necessaria multo-
rum in Purgatorij, Sancto-
rum venerationis, inuocatio-
nis, Imaginum, & Reliquia-
rum, atque etiam Indulgen-
tiarum ratione abusuum in-
terdictio, qui rerum ipsarum
pulcherrimam faciem inqui-
nare, atque turpare, mirum
in modum videbantur.

Altera verò pars, quæ de
labenti, ac prope cadenti Ec-
clesiastica disciplina fulcien-
da erat agendum, diligenter
etiam absoluta est, atque per-
fecta scilicet, vt eligantur in
posterum ad Ecclesiastica
munera obeunda, qui virtu-
te, non ambitione præstent;
quique populi commodi, non

uo

*Abusus
omnes tol-
luntur.*

*De Eccke-
siastica di-
sciplina re-
stituenda.*

*Ministra-
rum Dei
qualitates*

suo inferuiant, & profint potius quàm præfint.

*De verbo
Dei.*

Vt enuncietur, atque explanetur frequentius, & studiosius Verbum Domini, accipiendi gladio penetrantius.

De vigiliantia, & residentia Pastorum.

Vt adsint suis gregibus, & inuigilent Episcopi, cæteri quibus animarum cura commissa est: neque extra creditam sibi custodiam vagent.

Priuilegia contraria Concilio Trid. tolluntur.

Nihil cuiquam profint, aut ad impurè, & flagitiosè viuendum: aut ad malè, & perniciosè docendum, priuilegia. Nullum sine pœna crimen, nulla sine præmio virtus relinquatur.

De sacerdotibus pauperibus.

Pauperum, & Mendicantium Sacerdotum multitudi- ni optimè prouisum est: certè vnusquisque Ecclesiæ, statutoque operi, vnde ali possit adscribatur.

Auaritia testatur.

Auaritia quo nullum vitium est tetrius, præsertim in do-

in domo Dei ab eo omnino tol-
latur: gratis Sacramenta om-
nia, vt par est, conferantur.

Ex vna Ecclesia plures: ex
pluribus vna, vt populi com-
modum, & ratio postulabit,
constituatur.

*De vnioue
Ecclesia-
rum.*

Quæstores (vt appellant)
qui sua, non quæ Iesu Chri-
sti quærentes, magnum no-
stræ Religioni damnum, ma-
gnam infamiam afferebant, ex
omni hominû memoria (quod
summæ fœlicitatis loco po-
nendû est,) penitus euellantur.

*De Quæ-
storibus*

Deo optimo maximo cul-
tus tribuatur purius, & accu-
ratius: atque ita, qui ferunt
vasa Domini mundentur, vt
ad sui imitationem alios tra-
hant. In quo illud præclare
est excogitatum, vt qui Sa-
cris essent initiandi, ijs mo-
ribus, atque literis in vna-
quaq. Ecclesia à prima ætate
instituantur, vt quoddam
quasi

*De cultu
diuino.*

quasi virtutum omnium seminarium illud existat.

De prouincialibus Synodis, & visitatione

Iam verò Prouincialibus Synodis restitutis; Visitacionibus ad populorum utilitatem, non ad quærelam, & sumptum renouatis, tradita, Pastoribus regendi suos, atq. pascendi commodius facultate.

De hospitalitate.

Pœnitentia publicum in vsum reuocata. Hospitalitatum Ecclesiasticis hominibus, tum pijs locis indicta

De Curatis Ecclesijs prouidendas.

In Curatis Sacerdotijs conferendis memorabilis, ac pœne cœlesti ratione constituta. Beneficiorum (vt aiunt) pluralitate sublata. Hæreditaria Sæctuarij Dei possessione prohibita. Modo excommunicationibus imposito, ac terminato. Primis iudicijs ijs in locis, vbi lites oriuntur, assignatis. singularibus certaminibus interdictis. Omnium

nium, hominum, ac Sacrorum in primis, luxuriæ, cupiditati, atque licentiæ, freno, quasi quodam; quod excuti non facile possit, iniecto.

Regibus, ac Principibus sui muneris diligenter admonitis: aliisque rebus huiusmodi prudentissimè sancitis, finem sacro, & Oecumenico Tridentino Concilio ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, Ecclesiæ exaltationem, Principum Christianorum unionem, morum pravorum emendationem, heresumq. omnium extirpationem Patres gloriosè dederunt.

Vnde talis Synodus omnium præcedentium Oecumenicorum Synodorum medulla, merito dici debet, & quò magis inueterascet, eo magis in dies, eoque perennis efflorescet.

Bone Deus, quæ gentium
varie-

De Regibus, & Principibus.

Concilium Trid. omnium præcedentium medulla.

356 DE CONCILIO

*Qualitas
eorum, q
ad Trid.
Concilium
celebrādū
cōuenerūt.*

tas, qui totius Orbis Episco-
porum delectus : qui Regum
& Rerum publicarum splen-
dor, quæ medulla Theolo-
gorum, quæ sanctitas, quæ
lachrimæ, quæ ieiunia, qui
Flores Academici, quæ lin-
guæ, quanta subtilitas, quan-
tus labor, quam infinita le-
ctio, quætæ virtutū, & studio-
rum diuitiæ, augustum illud
Sacrarium impleuerunt.

Intell exit hoc Cæsar, qui
reuersis, ita gratulatus est.

*Aluimus vos in schola opti-
ma.*

De

De

libi
ta
mu
tur
A
pa
rum
hab
non
tifi
nur
ni.
In
cop